

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.ª plana, ptes. 8: 6.ª, 4 ptes. : 12.ª, 2 pla.
Intercalats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

Joventut Nacionalista Republicana Socialista

Toquen a son fi els treballs que per a la constitució definitiva d'aquesta Associació s'estàn verificant, d'acord amb la de Barcelona, a la qual ens hem adherit.

Els dignes representants del Bloc Autonomista Republicà, senyors Domingo, Samblancat, Layret i demás entusiastes republicans nacionalistes, ens han donat la mà i a aital fi vindran a inaugurar la nostra agrupació amb la celebració d'un grandios miting, qual dia i hora s'avisarà oportunament. Tots els que simpatitzin amb nostres ideals, poden passar a inscriure's a l'Administració d'aquest setmanari: Prim, 60.

LA COMISSIÓ ORGANITZADORA

L'unió dels republicans

Altra volta torna a ésser tema d'actualitat l'etern problema de l'unió dels republicans espanyols. De nou s'omplen les pàgines dels periòdics abordant el ditxós assumpte. Uns, exposant parers; altres, censurant procediments; altres, emittint noves orientacions per a l'avenir envers a la tant discutida com irrealitzable aspiració; i diem irrealitzable, perquè conceptuem que si alguna vegada ha sigut inoportuna la crida per a l'unió, mai ho fou com en la present. No és precis fer molta història per a demostrar que dignament no és possible confondre's amb determinats elements.

Cal recordar tant sols, que l'encarregat de donar el crit en prò de l'unió, fou tot justament el senyor Lerroux; el diputat que en ple parlament, en memorable i recent sessió, declarà públicament sa col·laboració i la de son partit, al govern d'en Romanones.

¿Per què mostraran tant empenyo, els radicals, per l'unió republicana? ¿Per a espanyolitzar i romanonitzar més als catalans que encare creuen en els cants de sirena de *l'illustre Jefe*? ¿Per a emparar-se en el prestigi i honradesa política d'en Marcellí Domingo i demás elements purificadors del partit republicà? ¿Se fa tot, tal vegada, perquè s'acosten eleccions?

Sigui pel què sigui, el cert és que si's vol acabar amb els elements sans que encare queden en el partit republicà català, el camí més recte és el d'aliar-se amb els radicals d'en Lerroux, Giner i companyia, societat de conxorxes romanonesques; puix si bé de la fusió certs polítics en resultarien, en part, absolts de ses culpes, en canvi, és segur que algunes d'aquestes se contagiarien entre'ls elements

sans que oferissin llur virginitat; fent així que' partit republicà, que hauria d'ésser pur com un crisol, se quedés decididament fet un corc.

El problema republicà, a nostre judici, més que d'unió ha d'ésser de renovació i d'esmena de conducta i erros dels directors.

Renovació de cabdills; esmena de procediments. Això és el què's deu procurar; i això no's logra pas amb un àpet, per suculent que sigui.

El partit republicà, a Catalunya, deu estar dirigit i representat per catalans; introduint en el programa, baix el qual ha de regir-se, un bon contingut de saba nacionalista, devent-se fer seva, tots els distints grops, la qüestió catalana, defensant-la on se presenti amb tota energia i, a l'ensem, obrar a les Corts amb braó, tal com correspon als cap-devanters de un partit que ambiciona enderrocar a la monarquia per a implantar un règim més justicier, més equitatiu. Això és el què convé; i, de fer-ho així, ni tant sols seria necessari pactar al·liances, car en el compliment del deure se trobarien tot sovint els representants de diversos matços republicans, quedant, així, de fet, realitzada l'unió, tantes voltes debatuda.

Més, tal com estàn les coses, indefectiblement ha d'haver-hi dos partits republicans, quan menys a Catalunya. Tenim pendent el problema de l'autonomia catalana, el qual és massa important per a que'l sacrifiquem en holocauste d'una unió que, encare que's portés a terme, no resoldria, al nostre entendre, la profunda crisi que endogala, des d'algún temps al partit republicà en general.

Tampoc podem oblidar que l'actuació dels representants republicans que tenim actualment en el Congrés, salvant rares excepcions, en les dues etapes parlamentaries se condueixen com perfectes ministerials. Ni en la ques-

tió de la cooficialitat de la llengua catalana, ni en la discussió de l'última vaga ferroviaria, ni en l'intervenció en el problema econòmic (i tants d'altres), estigueren a l'altura en que deurien situar-se els porta veus d'un partit de tendència esquerrana de rigorosa oposició. Per això, els representants d'una força aburgesada com és la Lliga Regionalista, se feren els amos de la situació, en el Congrés, amb sols complir el deure de diputats catalans.

Cal repetir-ho; que cada hù en son respectiu camp, se fassi digne de la missió que amb tot desinterés li confia'l poble i, en el camí del compliment de son deure, probablement se trobaràn les diverses branques del republicanisme; acabant per formar-ne una de sola, qual nou arbre de la Llibertat.

De política municipal

La nostra protesta

La setmana passada dedicàrem part de nostres columnes a l'*affaire* de segona ensenyança. Vèiem que s'anava apropant el perill del qual Granollers n'havia d'ésser víctima, i ens aixecàvem en sò de protesta, per veure si erem oïts per els que crèiem sorpresos en sa bona fe i evitàvem que s'aprovés un conveni que serà la vergonya del poble. Però, malgrat nostres protestes, l'acord és portat a l'efectivitat. L'ajuntament afavoreix, a la descarada i fent escarni del Granollers democràtic, l'escola dels Pares Conventuals. El cos consistorial, en la sessió de dijous passat, concedí una de les beques de que parlàvem en l'anterior número, a un alumne (l'únic per de moment) que ho ha sollicitat. Així és com are és un fet que l'escola és apoiada oficialment. Els Pares Conventuals han obtingut la seva; tenim la subvenció, are, ja tenen el camí per a sostenir, a càrrec d'una vila lliberal, una escola que serà'l primer grau d'inclinació cap al camp reaccionari, dels joves que més tard han d'ésser els intel·lectuals del poble. Això fa que, veient com va a trobar-se Granollers, i no podent-ho consentir de cap manera, des d'are començarem una campanya i farem veure als granollerins el dret que tenen a una escola de batxillerat, no de jesuítisme.

Nosaltres no havíem cregut mai que a Granollers se cometés tal aberració; el crèiem prou potent, al nostre poble, per a fer cara a la reacció i més en els actuals temps, ja que teníem en compte que'l conglomerat que are governa, un any endarrera muntava una escola lliure, per a treure als fills del poble dels estudis oficials, d'aquells estudis plens de su-

perstició religiosa fins a tal extrem, que a voltes se fa impossible, als seus alumnes, capir d'una manera clara el modo d'èsser de la societat.

No creïem que l'actual consistori, que tan-tes vegades s'ha mostrat emocionat per l'obrer, se volgués descarar, davant del poble, fent conxorxa en favor de la *pesadilla* en la societat, de la classe pobre. ¡I devem confessar, que, veient destinada com a ensenyança superior una quantitat forsa respectable, creïem veure dintre poc, escola propia de segona ensenyança.

Però ara ja ho veiem tot i també ho veu tot el poble; lo que acorda o desacorda la majoria lliberal, amb directa ó indirecta aprovació de les minoríes, i altres elements ficats per sota mà en els afers municipals, tot és conxorxa entre 'ls malmenadors de la política, en bé sempre del seu únic fi, que és la conveniència personal. Si la conveniència personal fa que s'uneixin i pactin els que més oposats haurien de estar en el camp polític, i fan que d'aquesta unió en resulti, fent cas omís de les santes idees que, per medi del poble, els han portat als bancs del govern local, que apoen una escola contrària a la llibertat; no'ns queda, als ciutadans de Granollers, el dret de preguntar: Fou també establir-la per conveniència personal la escola neutra que entremig de tants bells aires de llibertat fou inaugurada?

Els Pares Conventuals han sortit de moment amb la seva. Granollers s'ha de doblegar davant del clericalisme, per culpa dels malgastadors del bon nom de la llibertat. Però, enfront de tot això, iniciem avui una campanya de protesta, campanya que comencem amb tot el braó i que continuarem fins que s'hagi fet justícia al poble de Granollers.

RÀPIDA

LA DARRERA CRISI. — Una comedia. Personatges per aquí, personatges per allà, i total, tot està allà on estava. Sembla que la causa determinant d'aquest fet, ha sigut el proveïment de la plaça de Governador de Barcelona, etern problema que sempre té perombra sinistre el Govern de Madrid.

Que si'ls regionalistes faràn bon dat i que si convé aplançar-los, etc. etc. Sempre les mateixes baixes passions i els propis baixos procediments de govern!...

La verdadera crisi, és la del règim que patim.

Les coses veritat

Del meu record, he de confessar, per desgracia, que en el nostre poble la vida espiritual republicana ha sigut tant migrada, s'è exterioritzada tant rares vegades la vida col·lectiva dels que l'han professada amb bona fè que, en comparança amb els demés pobles que he corregut de la Catalunya federal, no és digne de comentar-se.

Fent, doncs, la salvetat de tot el passat, fins avui, perquè amb mots pot-ser durs i paraules cruentes que naixen del fons de l'ànima hauria de ferir els sentiments de molts compatriotes que han claudicat, passo a comentar el moviment de renovació present.

Aquesta joventut que als vostres ulls haurà nascut com per art d'encantament, segons alguns propalen i que amb sos escrits en aquest setmanari, fueteja de ferm al caciquisme i propaga sos ideals ardents de renovar lo existent; aquesta joventut, doncs, és la del nostre poble, en la qual posem tota la fè i tot l'entusiasme els joves que, amarats de pessimisme, ens havíem arredosat sota'ls plecs de la bandera catalana, de la que ells ens han arrencat, empenyent-la amb foc sagrat de llurs ideals ben enlaire i no permetent que nous desenganys triomfessin sobre'l nostre cor apearat.

El sagrat mot de RENOVACIÓ, ens abraonà a tots com a una sola ànima i exposarem nostres ideals des d'aquestes columnes i, com ja presentíem, no'ns compregueren, els uns, i els altres dissimularen amb una ganyota mofeta, exterioritzant sa opinió en determinats setmanaris i dient al poble que som una colla de ilusos, carregats d'utopies.

Per això aquest humil article és escrit per als homes sense ideals, sense cultura ni per a capir-lo, no obstant i figurar en la política de lliberals i demòcrates i ésser joves

Fins avui, m'havia cregut que'l nostre combat contra'l caciquisme, l'urats i per lliurar, s'havia de dirigir als elements vells, gastats i anorreats ja de son natural per la política personal atravesada; més, hi mancava en el nostre poble per a això, i ara ja'l tenim, un element jove, que, com el nostre batlle, fos el continuador de la mateixa política xorca, buida d'ideals, sense altre representació ni importància que la d'un lacai.

I, puix que aquests elements han parlat ja de les nostres utopies, i s'han rigut del nostre malentès socialisme, fent veure que per a ésser bon socialista, se necessita vestir una blusa i tenir les mans endurides pel treball, vaig a posar en clar totes eixes coses i quin és el nostre socialisme.

Era en algùn temps que la gent reacciona i conservadora aculliren la bona nova predicada pels grans socialistes i pensadors, amb un aire de revolta, d'indignació o d'impassibilitat; més, en els temps moderns, tota la gent estudiantosa, apart de llurs ideals, s'han assimilat i contagiats d'aquelles sabies doctrines. Per mostra fixeuvos en el que passa a la gran Anglaterra. En aquests moments, de gran responsabilitat, al fer el darrer esforç per a continuar la guerra, hi han posat al cap del nou Govern, sense que s'hagi aixecat ni una sombra de protesta, al gran pensador modern, al socialista admirat de tot el món, a Lloyd George, que comença ja amb una ràpida renovació de procediments.

Nosaltres som de la mateixa opinió i creiem que una de les causes de l'endarreriment del republicanisme és el partit reformista, aquesta mena d'ideal que vol fer compatible la monarquia amb la llibertat, agermanant dugues coses tant contradictories com són la forma de govern monàrquica amb la democràcia, o sigui'l poder de governar concedit a un home, pel sol fet d'haver nascut fill d'un altre, rei, amb el govern del poble per el poble.

Aquesta invenció d'un partit nou, en mala hora portada a cap pel tranquil Melquiades Álvarez, ha fet dubtar a la joventut espanyola, que s'ha deixat seduir per l'esperança d'arribar més prompte al cim del poder i ha engroixit, ambiciosa, les files del nou partit que un dia pot arribar als peus dels rei, degut a la pobresa de l'actual règim, orfe d'un bon puntal que l'aguanti, en l'eslliviçada que un dia vindrà, Tard o d'hora el core interior que'l rosega podrà les febles arrels que l'aguanten i caurà l'edifici, fet d'odis i renuncies; d'enveges i ambicions; o arrocegant, amb el seu enderrocamment, a totes aquestes figuretes de pessebre que ara pasturen en el camp monàrquic, mastegant la poca riquesa que li queda en la pobre Espanya.

Desenganys

¿Sentiu al lluny com brama'l canó i els edificis com s'enfonzen? ¿Sentiu els jasts llastimers dels que cauen ferits en el camp de batalla; els clams dels que demanen socors, mentre els seus companys fugen davant la persecució dels enemics, trepitjant sos cossos ensangrats...
¿Veieu quin riu de sang que va cap a la mar i converteix l'aigua, abans cristallina i clara, en un líquid de color rogenc?...

¿Sentiu l'olor pestilent de sang humana, barrejada amb pólvora, que empesta la terra?...

Això, aquet quadre tant trist, és l'humanitat del segle vint. El mal anomenat segle del Progrés i la Ciència, en que's maten uns amb altres, essent tots germans, per a prendre's un troç de terra que no és seva. Quan recorda-

vem, temps enrera, a Napoleón i ens venien a la memoria les horroroses batalles, com la de Waterloo, qualificavem aquells fets de barbres; però ara, quan semblava que'l món estava més adelantat; quan pensavem que'ls conflictes internacionals podrien ésser resoltos amb la capacitat dels regents de les respectives nacions, ens apareix una guerra monstre, en la qual el més ben armat avassalla a l'inferior, fins a veure si'l fa caure, completament derrotat, sots ses garres opresores.

¡Això succeeix en el nostre segle. En el segle que més s'ha escrit, referent a la pau universal, i més s'ha propagat l'amor al pròxim!

Fins hasta'ls homes savis de diferents països s'han llençat també a la lluita, desent, per aquest sol fet, tot el què abans havien dit i escrit. ¡Quin desengany, per a nosaltres, que admiravem ses idees i pensaments! Nosaltres, que bebíem en ses fons de saviduria!...

Més, això no hi vol dir res. Nosaltres, seguirem admirant sos escrits i ses màximes indiscutibles, emperò censurarem ses actituds d'ara i continuarem nostra missió, predicant la Pau per tot arreu, sembrant llevar d'amor i Llibertat, i quan nostres germans, els oprimits per la garra, els emborratxats de sang i pólvora, se donin compte de sa llamentable equivocació, vindran amb nosaltres, després d'haver llençat el fusell, engroixirem més les nostres files, per a emprendre la gran lluita.

Allavors, tremoleu, tirans i opressors!...

JALME BARMONA

El reformisme

El diputat republicà Robert Castrovido, en un raonat article, fa poc assenyala com una de les causes de l'actual crisi del republicanisme espanyol, a aquesta moderna idea política anomenada reformisme.

Nosaltres som de la mateixa opinió i creiem que una de les causes de l'endarreriment del republicanisme és el partit reformista, aquesta mena d'ideal que vol fer compatible la monarquia amb la llibertat, agermanant dugues coses tant contradictories com són la forma de govern monàrquica amb la democràcia, o sigui'l poder de governar concedit a un home, pel sol fet d'haver nascut fill d'un altre, rei, amb el govern del poble per el poble.

Aquesta invenció d'un partit nou, en mala hora portada a cap pel tranquil Melquiades Álvarez, ha fet dubtar a la joventut espanyola, que s'ha deixat seduir per l'esperança d'arribar més prompte al cim del poder i ha engroixit, ambiciosa, les files del nou partit que un dia pot arribar als peus dels rei, degut a la pobresa de l'actual règim, orfe d'un bon puntal que l'aguanti, en l'eslliviçada que un dia vindrà, Tard o d'hora el core interior que'l rosega podrà les febles arrels que l'aguanten i caurà l'edifici, fet d'odis i renuncies; d'enveges i ambicions; o arrocegant, amb el seu enderrocamment, a totes aquestes figuretes de pessebre que ara pasturen en el camp monàrquic, mastegant la poca riquesa que li queda en la pobre Espanya.

Per sort, a Catalunya no ha trobat ambient aquest partit tant aprofitat, compost de gent que pateix d'incontinència per a sucra a l'olla.

Per sort, encare's pensa a Catalunya; qual joventut sent ansies més nobles, abrandat el cor amb el foc de l'ideal que'ns llegaren els nostres pares. Per sort, encare hi hà jovent que pensa en dies de deslliurança per sa volguda patria i sent bullir en el seu cervell les

idees nobles, per als fins enlairats allunyats de la política rastrea dels nostres polítics.

Als que dubtin, als que no sentin verament l'escalf dels nobles pensaments, no'ls volem en la nostra colla. Que fugin cap al reformisme; que marxin cap als partits turnants; que s'acoblin a aquestes fileres de desenganyats i envejosos que'ns roben les llibertats, i que suquin com els altres, en l'olla del pressupost, mantenint guerres ridícules, oligarquies emporidors; que s'ajouin als peus del sobirà demanant un troç de pa, a canvi d'una nova casaca.

Que marxin, aquesta colla de fracassats, de febles i de porucs; que'ns deixin a nosaltres amb l'idea pura, amb la bandera sagrada de la llibertat, are que tenim força als braços i hardidesa en la sang.

Per çò mirem al partit reformista com a cosa forastera; com a un dels fants que volen xuclar-nos la sang; com a un altre corc que, pot-ser inconscientment, ens ajudarà a enderrocar el règim corromput i pobre que rastregem com una pesada cadena d'esclavatge.

El dia que en Melquiades va donar aquell banquet a Santander, data del naixement del seu partit, nosaltres, els catalans, havíem de estar de joia i anar a felicitar-lo pel seu acte dient-li:

«Molt bé, Melquiades; netege'ns el partit i deixa'ns solament als que tenim l'idea verge, tancada dintre un cap jove.»

ESTEVE SARROCA

Coses de l'Orfeo

Acord revocat

Ja s'ha fet justícia. L'Amadeu Barbany, el nostre volgut company de Redacció, és novament soci de l'«Orfeo Granollerí».

L'acord de suspensió de soci protector que per espai de tres mesos va decretar en contra d'ell el Comitè que presidia en Francesc Torras, ha vingut a ésser revocat per un altre acord del Comitè que actualment presideix en Joan Montaña. El primer acord que ha prés el nou Comitè, del qual en forma part també'l que n'havia sigut president, senyor Bassas, és el que s'ha oficiat a l'amic Barbany d'haver se aixecat la suspensió que en contra d'ell pesava. El 9 de gener s'han tornat al nostre company els drets de soci protector de l'Orfeo dels quals se l'havia volgut desposseir per durant tres mesos, segons el comunicat que va rebre ell amb data 16 del passat desembre.

¿Teniem o no teniem raó, al dir que era injusta i arbitraria la mida presa contra l'Amadeu Barbany?

Molt bé, senyor Montaña; el que vostè ha fet, revela clarament el seu caràcter justicier. Vostè, home d'esperit sincerament lliberal, no podia per menys que aconseguir que la raó estés per damunt de totes les petiteses, fruit dels odis personals.

Havem de confessar que estem joiosos de la seva conducta; car així podrem seguir creient en la veracitat de les seves paraules en defensa dels seus nobles ideals.

I are, entenent que'ls comentaris que podríem fer respecte al per què no se'ns ha donat la reunió general promesa i, en canvi, s'ha arreglat l'assumpte a la quieta, no faltaria qui diria que's fan per a perjudicar a l'Orfeo i no pas per res més, els guardarem en carter i ens concretarem a publicar els comunicats, per a que'ls que'ns llegeixen se'ls fassin al seu gust.

El comunicat de suspensió

«ORFEÓ GRANOLLERÍ

»Atenent en part una instancia firmada per »von nombre de socis d'aquesta Agrupació »choral, en quina's senyalen fets public's »cutats per voste que's troven penats segons »l'article tercer, paragraf dotze de nostre Re »glament general, aquest comite d'accio, en »reunio recentment tinguda, prengue l'acort »per unanimitat, de suspendre en sos drets de »soci protector del «Orfeo Granollerí», durant »tres mesos á comptar desde la data estam- »pada.

»Lo que se li comunica als efectes oportuns

»Viscau molts anys

»Granollers 16 de Desembre de 1916

P A del C d'A

El Secretari

BOI ROSQUELLAS

»Senyor En Amadeu Barbany»

El comunicat de reposició

«ORFEÓ GRANOLLERÍ

»Reunit amb data d'avui el Comité d'Acció »d'aquesta Agrupació Choral ha prés com a »primer acort aixecarli la suspensió que de »soci protector se l'hi havia imposat.

»Lo que tinc l'honor de comunicar-li als »efectes oportuns.

»Viscau molts anys.

»Granollers 9 de Janer de 1917

Per acort del C d'A.

El Secretari

J. PUIGRODÓN

»Sr. En Amadeu Barbany»

Remerciament

Novament soc soci de l'«Orfeo Granollerí». Gracies a l'esforç de tots, se m'ha fet justícia.

Rebeu les més corals mercès tots quants estaveu prests a anar a la lluita en favor meu.

La llibertat de pensar encare irradia; i avui, novament soci de l'Orfeo, me ratifico en el què vaig dir temps enrera o sigui en el què, segons crec, motivà la meva suspensió.

Avui repeteixo que l'actuació d'en Francesc Bassas Palaus, com a president de l'«Orfeo Granollerí» va ésser funesta i inepta. I faig més; crec que si en Bassas tingués en compte'l final d'aquest epissodi de la seva actuació, dimetiria'l càrrec que ostenta en el Comitè de la simpática agrupació choral de «L'Unió Lliberal»

AMADEU BARBANY

NOVES

MIL MERCÉS — En un atent B. L. M. ens comunica don Magí Anglés, president del «Casino de Granollers», que ha posat a disposició de la premsa local la llotja número 1 de la platea, per a totes quantes funcions celebri la societat durant l'any present.

Mil mercès per la finesa. I convindria que l'exemple fos imitat per les demés societats de la vila.

SALUTACIÓ. — Trobant-se malalt, sojorna a Caldetes l'honorable cabdill dels socialistes espanyols, en Pau Iglesias, al qual RENOVACIÓ li dirigeix afectuosa salutació, bo i desitjant-li un complet restabliment.

Entre'l jovent d'aquesta vila s'està organitzant, per a diumengé que vé, una excursió per a anar-lo a complimentar.

CARITAT (?). — Ens ha arribat a nostre coneixement que la Junta de dames de Sant Vicenç de Paul exerceix la caritat que li està encomanada, condicionant-la amb l'obligació, per part dels afavorits, de complir amb certes practiques religioses, baix pena de retirar-los la petita almoina que'ls reparteixen. Se'ns acut preguntar a aquestes distingides senyores: Què és la caritat?

....

COSES DE POBLE. — Se'ns diu que'l dijous passat la «Joventut Alhambrina» va expulsar de la colla a un afiliat pel delictes d'haver-se inscrit soci al «Casino de Granollers».

¡Jovent, ni a Sant Celoni!

....

D'ELECCIONS. — Ja se'n comença a parlar. Per part dels prohoms diputables ja's pensa amb l'article 29, malgrat i ésser, aquest prohoms, liberals, demòcrates, republicans, etcètera, etcètera. Ja'n parlarem més extensament, quan sigui l'hora.

També se'ns assegura que presentarà la seva candidatura l'industrial d'aquesta vila don Antoni Cunillera.

Si es broma...

....

LES DITXOSES ACERES. — Per fi l'ajuntament sembla que posarà'l bordillo a les aceres de la carretera, en el troç comprès des del carrer de Santa Esperança al de Sant Roc.

Algo es algo.

....

VISITA D'INSPECCIÓ. — Se troba en aquesta vila, i per a aquest objecte, el magistrat del Tribunal Suprem, don Lluís González Valdés.

....

SR. ARCALDE. — En varis cafès i garitos d'aquesta vila's torna a jugar de valent. Pensi que ja en l'actualitat aquesta qüestió ha sigut objecte d'unes renyines particulars.

....

DUES PREGUNTES. — Ens ha dit un industrial interessat, que les obres d'adjudicació dels treballs de fuster del nou edifici de l'Assil han sigut donades a un industrial de Barcelona, malgrat i tenir la Junta de Reforma de Granollers la facultat de poder-les adjudicar al que volgués. ¿Es que no hi ha industrials d'aquest ram a Granollers i per cert ben bons? ¿Es que no són dignes d'atenció?

....

AGRAIMENT. — Se'l mereix de debò, el doctor Fàbregas, de Barcelona, per haver donat 30,000 pessetes per a acabar l'edifici de la Casa Assil, quals obres se trobaven empantanegades per manca de capital. Es un acte de esplendidesa que l'honra, i Granollers li'n servirà un grat record. ¿L'ajuntament no podria significar-li de qualque manera l'agraïment del poble, aixís com també a l'altruista compatriota nostre don Jaume Corbera?

....

REUNIÓ. — Avui deu celebrar-se reunió general en la societat «L'Unió Lliberal» per a tractar de l'organització dels actes commemoratius que, per a solemnitzar la data del 17 de gener de 1875, se celebren anyalment en aquella casa.

....

SUBVENCIÓ. — Per l'ajuntament s'és acordada donar-ne una de 150 pessetes anyals a favor de l'escola que dirigeix Na Teresa Gubern, amb la condició de que poden ingressar anyalment en dita escola quatre obreres pobres.

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS

BANCA I BORSA

SANT ROC, 10
GRANOLLERS

Operacions de Banca de totes classes : Negociació
i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xecs :
Ordres de Borsa : Negociació i cobro de Cupons

FERRAN PALAU

CORRESPONSAL DEL BANC DE BARCELONA (SUCURSAL 1)

La Unión i El Fénix Español

Companyia d'asegurances reunides
(INCENDIS, VIDA)

Representant a Granollers:

José Casado Muriel

ALFONS IV, 26

SABATERIA

de

N. Valls i fill

Calçats sòlid i elegant
a preus reduïts

CARRER DE SANT ROC, 5

J. Buenaventura

Sastre

Casa on deuen vestir-s'hi's joves
més elegants

Carrer de Sant Pau, 15, primer pis
BARCELONA

Fotografia BOSCH

Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions

50 por 60 centímetres des de

5 PESSETES

España Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS

Metge Representant: DON ALFRED CANAL

TAULA DE SUBSIDIS

Categories	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIÓ
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj. Menor	
1 ^a	0'60	0'95	1'50	1'50	1'00	12'50
2 ^a	1'10	1'35	3'00	3'00	2'00	25'00
3 ^a	1'60	1'85	4'00	4'00	2'50	35'00
4 ^a	2'10	2'60	5'00	5'00	3'00	40'00

NOTA IMPORTANT : El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes satisfent una sobre prima de 0'20 ptes. cada mes.

ESTEVE

CAMILLO

CALITAT EXTRA SUPERIOR

Vendes a l'engrós i al detall * Exportació a províncies

CARRER D'EN PRIM, 87

JULIA CHACON

LLEVADORA

AMB REIAL TÍTOL

Carrer de la Palma, 14

Miquel Iglesias

PLAÇA DE LES OLLES, 14

Gran assortit
en

Articles de Pisa,
Bateria de cuina

Flors artificials

SASTRERIA

de

J. Sitjes Freixas

:: Confecció esmerada de trajos i
tota classe d'abrics (gabans, etc.)

Plaça Major, 27

LA CATALANA

Societat de Segurs contra Incendis a Prima Fixa

Domiciliada a Barcelona

Rambla Catalunya, 15 i Corts, 264

Agent amb cartera
a Granollers i son Partit

Pere Novellas Valls

Carrer d'Alfons IV, 30